DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VII. ZATURDAG den 24sten JULY, 1819. N. 30.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Den 24sten July 1819.

Het schip De LIEVE MOES, gevoerd by J. C. JANDROEP, zal vertrekken den 28sten July aanstaande naar Amsterdam.

Die eenige vordering tegens gemelde schip zoude hebben, gelieve zich uiterlyk voor den 27sten July aanstaande te addresseeren by den ondergeteekende.

Als mede verzoekt een ieder die iets aan den ondergeteekende verschuldigd mogt wezen, om voor uiterlyk als voormeld is te komen voldoen.

J. C. JANDROEP.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd snel zeilend Nederlandsch fregat schip,

SARA MARIA,

KAPT. B. DE RONDEN,

Zal stellig voor den 31sten dezer maand vertrekken. Voor vracht of passage, vervoege men zich ten Kantore van

BING & JUTTING.

FOR AMSTERDAM.

The fast sailing coppered ship,

SARA MARIA,

B. DE RONDEN, Master.

Will positively sail on or before the 31st instant. For freight or passage apply at the Counting House of BING & JUTTING.

NAAR AMSTERDAM & ROTTERDAM.

Ligt in lading de Nederlandsche brik

GONOMIE,

KAPT. M. BARTHOLOMEUS.

Voor vracht of passagie gelieve men zich te addresseeren ten Pakhuize van den ondergeteekenden, of by den kapitein aan boord.

B. A. ROCHE.

Gouvernements Secretarie Curaçao den 21sten July 1819.

HET wordt hierby bekend gemaakt, dat er een Brieven Zak ter Gouvernements Secretarie zal worden opgemaakt, om verzonden te worden met het Nederlandsch schip de Lieve Moes, kapt. J. C. Jandroep, en dat dezelve op Woensdag den 28sten dezer, des morgens ten 7 uren precies zal gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Fiscaals's Kantoor, den 23sten July 1819.

DE ondergeteekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken, het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 16, en

De Ronde Broden 17 oncen,

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal.

SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Den 16den July 1819.

DE ondergeteekende Magazyn Meester van 's Ryks Magazynen alhier, inviteert alle de genen die eenige leverantie aan gemelde Magazyn hebben, om hunne rekeningen alle maanden in triplo (waar van een op zegel) in te leveren, en zulks uiterlyk op den 3den van de daarop volgende maand.

De Magazyn Meester voornoemd,

G. C. MULLER.

Curaçao den 17den July 1819.

DE ondergetekende maakt aan het publiek bekend, dat hy verlooren of vermist heeft een Gouvernements Ordonnantie N°. 199 groot P. 60 „ „ „ voor zyn Tractement over de maand January deezes jaars; verzoekende de geene die dezelve in handen heeft, by hem te brengen, en tevens op te geven van wie hy die ontvangen heeft, ten einde verdere navorsching te doen.

CONST. SCHOTBORGH.

Den 15den July 1819.

MARINE.

ALLE de genen, welken gelegen mogten zyn, zich te engageeren in Zyner Majesteit's zeedienst, addresseeren zich, aan boord van Zyner Majesteits brik Merkuur, gecommandeerd wordende door

De Kapitein Luitenant,

G. A. POOL.

TE HUUR,

EEN groot en fraay Woonhuis gelegen in de Breede Straat, Willemstadt, voorzien met een Regenbak en alle andere geryfelykheden voor een talryk huisgezin; tevens het ruim en luchtig Pakhuis, onder gemeld woonhuis. De conditiën zyn redelyk; men addresseere zich daarvoor by den Uitgever van deze Courant.

Te Koop aan het Drukkery-Kantoor,

GEDRUKTE TARIFS VAN HET BOSTON SPEL.

UIT EEN DER LAATSTE JAMAIKA COURANTEN.

Wy hebben reeds gemeld, dat de Spaansche kits, (galioot) Socoro, op hare ryse van Campêche naar Port Royal, door een Insurgente kaper genomen werd. De volgende omstandigheden van dat voorval, zyn ons zedert medegedeeld.

"De Socoro, schipper Baso, met verfhout geladen, en naar deze haven bestemd, zylde van Campêche den 8sten ll. Dingsdag den 20sten om half elf, ontdekte zy een zyl, dat oogenscheinlyk op haar afhield. Op den middag ter breedte van 21, 32, en lengte bewesten den meridiaan van Kadix, van 79, 19, werd hetzelve voor eene oorlogs brik erkend; de Socoro bevond zich op dat tydstip ongeveer 40 mylen (Engelsche) van Kaap Antonio. Ten een uur n. m. hees de brik een Engelsche vlag en wimpel, en zoodra hy by de kits kwam, gaf hy haar een kogel, haalde de Engelsche vlag neder, en hees de Buenos Ayrische in plaats. De Socoro streek haar vlag, en de brik zond zyn boot met een dozyn gewapende schurken aan boord, welke den schipper, twee passagiers, en het scheepsvolk, in de boot namen, en aan boord van de brik bragten, alwaar zy hen ten scherpsten tot op het lyf visiteerden, en alles ontnamen, zelfs het horlogie uit den zak van een der passagiers. De kapitein dezer bende, een Engelschman zynde, werd door een der passagiers mede een Engelschman, over deszelfs zeerovery aangesproken, doch zonder de minste vrucht, alzoo hy beweerde, dat hy in zee gegaan zynde om te plunderen, zulks ook doen moest en wilde, waar hy daar toe gelegenheid vond. Hy stal uit de kits, drie zakken, inhoudende 3,400 Spaansche daalers, en wierp een gedeelte der lading over boord; daar na dreigde hy van haar te zullen verbranden, en het volk op een of ander gedeelte van Cuba aan wal te zetten. In het holle van den nacht porde hy den schipper, de passagiers en het scheepsvolk van de Socoro, en beval hen op een gebiedenden toon dadelyk weder aan boord van hun vaartuig te gaan, het geen vermoeden verwekte, dat hy het zelve wilde doen in den grond kappen. Aan boord komende, bestond de tweede in commando er vast op, dat men hem oogenbliklyk zoude aanwyzen, waar het overige geld verborgen was, of hy zoude hen alle met een volle buik na den kelder zenden, en een Iersch matroos rykelyk beschonken, haalde een geladen pistool uit de borst, en zette het den Engelschen passagier voor den kop, zeggende dat hy een v—— de Spaansche R. was, en indien hy niet ontdekte waar het geld verholen lag, hy hem de harsens zoude uitschieten. Ten antwoord krygende, dat er geen enkelde daaler meer aan boord, en hy passagier geen Spanjaard, maar een Engelschman was, raasde hy des te sterker, en zwoor wraak tegens een ieder tot die natie behorende, wyl zy gedurende den opstand in Ierland zyn vader om hals hadden gebragt; deze drygementen werden echter niet ten uitvoer gebragt, en het volk van de Socoro, weder aan boord van den zeerover, terug bevolen zynde, onderrigte hem de kapitein, dat de kits zoude worden opgegeven, om hem naar Jamaika te vervoeren, waar omtrent hy den volgenden naden middag woord hield. Zy keerden dus terug aan boord, doch vonden alle de kisten opengebroken, en van alle plunjes, en beroofd, en niet meerder als twee halve vaten, het eene vleesch en het andere spek, vier zakken brood, honderd pond ryst, en een pyp water in de Socoro gelaten. De log lyn, lood lyn, de looden, 't nagt huis, kaarsen, ankers, touwen en de eenigste boot, waren insgelyks weg gehaald, en alle de zylen in stukken gesneden, terwyl het volk gedurende vyf en twintig uren door den zeeschuimer was gevangen gehouden.

"De zeerover was een lange, laage brik, zwart geschilderd, voerende zestien 12 ponders, met een equipagie van ongeveer 70 man, twee derde Engelschen, en de rest Amerikaanen, waar van de meeste zware bakkebaarden, en knevels droegen; hy was schaarsch van victuale voorzien, maar had ammunitie genoeg, om een gevegt, gedurende twee etmalen gaande te houden. Een der equipagie was Charles Lewis genaamd, en had eertyds tot het fregat La Pique, en daar na tot de konings brik Rifleman behoord. De kapitein vertelde, dat hy de naam van the Defiance, (de Uittarting) aan zyn brik had gegeven, dat hy geene commissie had, en er ook geene behoefde, dat het volk eertyds tot de kaper Creöol behoord had, welke in Margarita, opgebragt, als prys verklaard en verkocht was, en dat zy uit weerwraak de booten van de Creöol, by nagt hadden gestolen, en de brik hadden uitgekapt, welke voorheen de Irresistible was genaamd, en aan den commodore J Daniels behoorde, die zich destyds aan wal bevond, dat zy dadelyk zee kiezende, de officieren aan land hadden gezet, en zich allen onder eede verbonden hadden, de brik niet te verlaten, voor, en aleer, hun fortuin gemaakt was, en by voorkomende gelegenheid indien er gevaar ontstond van genomen te worden, het vuur in de kruidkamer zoude steeken, om zich in de lucht te laten springen, wyl zy verzekerd waren, dat indien zy overmeesterd wierden, men hen geene genade zoude betonen. Hy zegde vervolgens, dat hy vast had voorgenomen, af en aan Vera Cruz te wachten, tot de korvet Bann uitkwam, en die tot actie te brengen, ten einde hun fortuin in eens te voltooyen.

"Hierby de lyst der voornaamste officieren van den zeerover:—

'John Frederik Ferguson, kapitein, een Engelschman 5 voeten 5 duimen groot, ongeveer 30 jaren oud, en van een zwartachtig gelaat.

'De heer Stone, 1ste luit. een Engelschman.

'De heer Denny, tweede luitenant, een Engelschman.

'De heer Simpson, 3de luitenant, een Schot.

'De heer Dimsdale, opperstuurman, (master) een Amerikaan.

'De heer Beaver, victualie-meester, een Ier.'

"Na bovenstaande heilloose omstandigheden hield de Socoro naar Campêche af, en kwam aldaar den 26sten Mei aan. De passagiers scheepten zich in de schoener-brik, Lord Rodney weder in, en zyn te Port Royal aangekomen.

"Op de hoogte van Kaap Antonio, werd de Lord Rodney op den 7den Juny door zyne katholyke majesteit's korvet Maria Francisco, kapitein Don Vincente Camaro, van 20 stukken en 165 man, een en twintig dagen van de Havana in zee, om twee maanden te kruissen, overhaald. En de zeerover welke de Socoro geplunderd had, wierd aan deze korvet ten vollen beschreven, die dan ook dadelyk zyl maakte, in hoop van hem te zullen ontmoeten."

Gouvernements Secretarie Curaçao
den 23sten July 1819.

HET wordt hierby bekend gemaakt, dat er een Brieven Zak ter Gouvernements Secretarie zal worden opgemaakt, om verzonden te worden met de Nederlandsche brik Gonnemie, kapt. M. Bartholomeus, en dat dezelve op Zaturdag den 31sten dezer, des morgens ten 7 uren precies zal gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Gouvernements Secretarie, Curaçao
den 23sten July 1819.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat er een Brieven Zak ter Gouvernements Secretarie zal worden opgemaakt, om verzonden te worden, met het Nederlandsche schip Sara Maria, kapt. B. de Ronde, en dat dezelve op Zaturdag den 31sten dezer, des morgens ten 7 uren precies zal gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 23sten July 1819.

ALLE de geenen die eenige pretentien hebben, tegens de schepen Elisabeth, Gonnemie en Sara Maria, worden verzocht hunne rekeningen voor of uiterlyk op aanstaande Woensdag, ten kantoore van de ondergeteekenden inteleveren. BING & JUTTING.

July 23, 1819.

ALL persons having demands against the ships Elizabeth, Gonnemie and Sara Maria, are requested to send their accounts to the Counting House of the undersigned on or before Wednesday next.

BING & JUTTING.

Den 22sten July 1819.

DE ondergeteekende maakt aan een iegelyk bekend, dat zyn Plantagie genaamt Hof en Berg, gelegen aan de Oost Devisie, 3de Distrikt, te koop is, met twee Negers daarop. Nader te informeeren by den ondergeteekende.

PIETER USKO.

Den 9den July 1819.

TE KOOP.

EEN Huis en Erve, staande in de Willem Stad, in de Joode Straat, aan de zuid zyde op de hoek van de Dwars Straat, met 5 Vertrekken om te verhuren, te weten: twee Boven en drie Onder Vertrekken, de prys is te bevragen, by den ondergeteekende, of by den Heer David Cohen Henriquez, en op eene favorabel conditie. GAB. MUSKUS.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende Adjunct Fiscaal dezes en onderhoorige Eilanden, brengt ter kennisse van wien zulks mogte aangaan en die daarby eenig belang hebben, dat den twee en twintigsten Juny van dit jaar op het onderhoorig Eiland Aruba, een Boot gestrand is, waarin zich drie Negers bevonden hebben, die gelukkig aan land zynde gekomen door den Heer Vice Commandeur van genoemd Eiland, onder suspitie dat zyl: weggelopen slaven waren, gearresteerd en naar herwaards opgezonden zyn.

Dat de eene voorgeeft William Elliot genaamd te zyn, Vry Neger, woonachtig te New Providence, oud tusschen de dertig en veertig jaren en zeeman van beroep.

Dat de naam van de andere James of Harry is, Slaaf van zekeren Heer Bell, te New-Providence, oud plus minus veertig jaren, en de derde zich John noemd, welke voorgeeft Slaaf van den Heer George Smith en deszelfs Zoon Lybel te wezen, en oud ongeveer veertig jaren, insgelyks te New Providence woonachtig.

Dat zyl: verders verklaard hebben met een Boot toebehoorende aan zekeren vry Neger William genaamd, van New Providence naar Crooked Eiland waren gevaren, om provisiën aldaar optekopen, ten einde dezelven naar New Providence ter markt te kunnen brengen, edoch in een storm zeewaards waren gedreven, en zeven dagen zonder land te zien, hadden rondgezworven tot dat hun vaartuig tegens de rotzen van Aruba was verbryzeld geworden.

Aangezien nu het zeer waarschynelyk is dat voorzeide Negers weglopers zyn, zoo zyn dezelven onder de custodie van het Officie Fiscaal op dit Eiland geplaatst, tot tyd en wylen de Eigenaars met legale bewyzen hun regt zullen hebben gereclameerd, als wanneer hen dezelven tegens betaling der kosten hierop gevallen zullen worden afgeleverd; kunnende men zich hiertoe ten Burele van het Officie Fiscaal ten fine van informatie melden.

Fiscalaat den 22sten July 1819.

De Adjunct Fiscaal voornoemd,
H. R. HAYUNGA.

Den 24sten July 1819.

Publieke Inschryving.

INGEVOLGE autorisatie van zyne Excellentie, den Vice Admiraal A. Kikkert, Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Commandeur der Militaire Willem's Orde, &c. &c. &c.

Zal de Raad en Contrarolleur Generaal ad-interim der Finantien, by inschryving aan de meestbiedende verkopen ongeveer 8000 Guldens Hollandsch Courant, in Wisselbrieven te trekken door Zyne Excellentie voornoemd, op en betaalbaar by het Ministerie voor het Publieke Onderwys de Nationale Nyverheid en de Kolonien in s'Hage, alle op twee maanden na zigt, zynde voor Militaire Tractementen en Soldyen over de maand July 1819. De betaling van voorn: Wissels zal moeten geschieden de eene helfte in zilver-of-klein geld, en de andere helfte in bewyzen van enkelde Johannissen.

De inleevering der Billetten van inschryving zal kunnen geschieden van heden af tot uiterlyk Maandag den 2den Augustus, des middags ten 12 uren aan het Bureau van my Raad en Contrarolleur Generaal ad-interim der Finantien voornoemd.

Zullende het antwoord op dezelve ter zelver plaatse gegeven worden op Dingsdag den 3den Augustus daaropvolgende.

De Raad en Contrarolleur Generaal ad-interim der Finantien voornoemd,
C. L. VAN UYTRECHT.

CURACAO.

Schepen in en uitgeklaard, zedert onze laatste.

INGEKLAARD—JULY.

17.	golet Twee Vrienden, Lourens,	Spaan. kust
	—— Maria, Yriarte,	Puerto Cabello
	bark Eliza, Arabiche,	Coro
	golet Harmonie, Starkenborgh,	Jaquemel
19.	—— N. S. del Carmen, Malabe,	Puerto Cabello
20.	—— Caepy, Crane,	Maracaybo
21.	—— Drie Zusters, Peron,	Puerto Cabello
22.	—— Diana, Simon,	Coro

UITGEKLAARD—JULY.

16.	bark Fortuna, Schols,	naar Zee
	golet Victoria, Ugalde,	Puerto Cabello
17.	—— Criool, Guilland,	Hayti
	—— Maria, Siena,	St. Thomas
	—— Maria, Yriarte,	Jamaica
19.	—— N. S. del Carmen, Monaga,	Coro
	—— St. Theresa, Mansano,	ditto
	—— Intrepid, Lazaro,	ditto
20.	bark Koning David, Born,	Porto Rico
21.	golet Venus, Pietersz,	Maracaybo
	brik Maria & Jacoba, Bart,	Amsterdam
	golet N. S. del Carmen, Malabe,	Puerto Cabello
22.	bark Monserate, Marin,	St. Thomas
	—— Carmen, Ballasteur,	Porto Rico
	—— Diana, van Son,	St. Thomas
	golet de Goede Hoop, Porrie,	ditto
23.	bark Eliza, Arabiche,	Coro
	golet Diana, Simon,	ditto

Zyner Majesteit's korvet de Dolfyn, kapt. Wardenburgh, arriveerde des Woensdags van La Guayra en Puerto Cabello, onder konvooi hebbende de schoener Drie Zusters.

De berigten uit deze plaatsen stemmen, dat de Independente magt, bestaande uit ongeveer 1200 man, van Margarita den 11den dezer is gezeild; hunne bestemming, was echter, onbekend.

De Generaal Morillo was te Caracas, en had twee bataillons infanterie gelast uit die stad te trekken tot versterking der Spaansche garnisoenen te Barcelona of Cumana.

Guerero, die het bevel over een eskader flecheras voerdt, aan boord welker men zegt, hy ongeveer 800 man heeft, veroverde onlangs drie Patriotsche vaartuigen van dat maakzel, en doode een ieder aan boord derzelven. Twee flecheras worden thans gebouwd, een te La Guayra en de andere te Puerto Cabello; zy zullen 90 voeten lang zyn, en men zegt, dat ieder van 100 tot 120 man zal voeren.

Men berigt, in hoe verre waar, weten wy niet, dat Sir Gregor M'Gregor te Aux Cayes in de brik Hero is gearriveerd. En aldaar heeft getracht zeelieden voor dat vaartuig te recruteeren, ten einde op een kruistogt uittegaan, doch hierin gehindert is geworden door den President Boye, die een besluit afkondigde, elk een op de straf des doods, verbiedende zich by hem te voegen; hy was derhalven verpligt zyn voornemen te laten varen, en men zegt, dat hy de Hero te koop heeft aangeboden voor de prys van $ 30,000, doch dat hy deze som voor haar niet konde verkrygen.

Wy bespeuren in een late Nieuw York's papier, dat een ander van de equipage van de brik Holkar, in die stad op den 5den der verledene maand gevangen genomen, en aan de Politie Bureau verboord is geworden, omtrent het vermoorden van den kapitein, den stuurman en passagier, het geen onze lezers zich zullen herinneren plaats had, terwyl dat vaartuig op deszelfs reis van hier naar Nieuw York was. Hy ontkende eenig deel in de gruwelyke daad te hebben gehad; doch werdt gevangen gezet op beschuldiging van eene hoofd misdaad.

Het blykt dat de muitery op den avond van den vyfden dag na het vertrek van de Holkar van dit eiland, is voorgevallen. De stuurman die op dek was, het zyne wacht zynde, werdt het eerst gedood; daarop wekten en vermoorden zy den kapitein; kapitein Humphrey, de passagier, werdt in de kajuit gedood, en de ligchamen werden over boord geworpen. Toen boorden zy een gat in de Holkar om haar te zinken, doch een vaartuig in het gezigt komende, haasteden zy zich naar de boot, en verlieten haar, zonder te weten of zy werkelyk was gezonken.

Het oogmerk van het volk schynt niet alleen plunderen te zyn geweest, maar wel wraak, wyl twee hunner terwyl zy zich op dit eiland bevonden, waren weggelopen, en waarschynelyk verbitterd waren om dat zy gevangen en terug gebragt zyn geworden. Slechts honderd dollars in geld werdt aan boord van de Holkar gevonden.

Men heeft algemeen gedacht dat de keizer van Oostenryk uit hoofde der betrekkingen tusschen zyne familie en Bonaparte, meer de vriend van Napoleon dan eenig ander mogenheid was. Iedere daadzaak die ter onzer kennis koomt wederlegt de waarschynelykheid waar uit dit besluit kan worden getrokken. Het bewys keerd zich geheel aan de andere zyde, want als den Oostenrykschen keizer door late en duurgekochte ondervinding, ontwaard heeft, dat zelfs de opoffering zyner eigene dochter hem gene bescherming toebragt voor de eerzucht van zynen schoonzoon, hoe diep, hoe geworteld moet dan niet zyn afschuw voor den man zyn! De waarschynelykheid is, dat de naam van den Oostenrykschen keizer onder de beslissendste vyanden van Bonaparte kan worden geplaatst. In zyn laatste bezoek aan den Paus heeft hy geweigerd door eenig van dat geslacht te worden gezien. De aanhangers van Napoleon schynen niet te berekenen eenige hulp van den keizer van Oostenryk te verkrygen. Als Bonaparte weder in bezit mogte komen van den koninklyken kroon, wat grootere zekerheid zoude hy aan Frankryk kunnen geven dat hy in het stil en ongestoord bezit van zynen troon zal blyven, dan hy reeds heeft gegeven. En bovendien heeft Frans bevonden dat zyn schoonzoon, niettegenstaande deze teedere betrekking, een zyner meest doodelyke vyanden was.

De Hertog van Dantzig (eene der nieuw gekozene Peers van Frankryk) is van een militair geslacht. Zyn vader was een gemeen huzaar; en hy zelve heeft 15 jaren gediend voor dat hy den rang van sergeant verkreeg—doch dit alles geschiede in de Gotische eeuw, welke de revolutie is voorgegaan. De sergeant Lefebvre (dus was onze cousin genaamd,) werdt spoedig een republikeinsch generaal. In 1795 schreef hy aldus aan de vertegenwoordigers van het volk met het leger van den Sambre en den Maas:—"Verzekert de nationale conventie, burgers vertegenwoordigers! dat niets onzen moed kan bezwyken; dat onze liefde voor vryheid en onze verknochtheid aan de republiek dezelfde is en altyd blyven zal; dat wy eens meer zweeren, eeuwige haat aan koningsgezinden en vorstelyke regeringen—liefde, gehoorzaamheid, eerbied aan de wetten en de nationale conventie. De generaal Lefebvre veranderde echter spoedig van gevoelen, en verkoos een konsulsch gouvernement. Hy nam deel voor Bonaparte in de revolutie van de 18de van Brumaire, die hem tot beloning, om dat hy zyne party had gekozen, een Raadsheer, een groote Adelaar, een Maarschalk van Frankryk en Hertog van Dantzig maakte. In 1808 had hy de eer het grondgebied van Ferdinand van Bourbon, neef van Louis XVIII te verwoesten; en in het volgende jaar heeft hy militeire straffen opgelegd aan hare dappere Tyrolesen, om dat zy hun land tegens eenen Corsikaanschen Overweldiger en Aanvaller durfden verdedigen. In zyne Arrete van den 1sten Augustus 1792 gaf hy aan de vermaarde Hofer en zyne aanhangers te kennen, "dat zoo zy zich binnen acht dagen niet in onderwerping aan zyn hoofdkwartier vertoonden, zy als rebellen zouden worden behandelt, hunne huizen vernield, hunne huisgezinnen voor altoos uit het land gebannen, hunne eigendommen verbeurd verklaard, en zy zelven voor eene militaire commissie betrokken, en binnen vier en twintig uren ter dood gebragt." Toen de Maarschalk Hertog deze wreede en snoode proclamatie teekende, was hy verre van vooruittezien dat vreemde wapenen tot twee malen met geluk zyn eigen land zouden overweldigen.

en dat hy te vergeefsch voor het behoud van Parys te Montmirail en Champ Aubert zoude vechten. De geällieerden legden M. Lefebvre niet de barbaarsche wet op, welke hy den dapperen Hofer heeft opgelegd. In tegendeel, by zyne eerste herstelling, maakte dekoning hem een Ridder van St. Louis en een Peer. Hy verbeurde zyn Peerschap door de rol van eenen rebel tegens den koning te speelen, aan wien hy zoo kort te voren getrouwheid had gezworen. Derhalven werdt hy gedegradeert; doch de koning herstelde hem het eerst in den rang van Maarschalk en daarna in dat van Peer.

De Londen Courier van den 12den April, zegt:—Men heeft eene poging gedaan om den keizer van Oostenryk, op zyne reis door Mantua, met vergif om het leven te brengen. Dit helsche voornemen, schynt gesmeed te zyn door eene party hervormden Carbonari genaamd, zekere vereenigde personen die zich inbeelden dat Italië nimmer wel kan worden geregeerd ten zy alle dezelfs onderscheidene staten onder eenen scepter zyn vereenigd. De staatkundige betrekkingen van het Huis van Oostenryk met het noorden van Italie zyn hinderpalen aan dit ontwerp—met eene graad van dwaasheid slechts evenredig met het voornemen zelve, schynt men gelooft te hebben, dat, het hoofd van dat huis weggeruimd zynde, de rype staatkunde van Europa, welke den tegenwoordigen gesteldheid van Italië heeft bepaald, ook zoude worden vernietigd. De ongerymdheid van deze veronderstelling zoude slechts onze bespotting verdienen, ware het niet voor de snoodheid van het voornemen waarmede zy gepaard is. De beöeffenaars van milde stelzels schynen verraderlyke moord hunnen gunsteling over de geheele wereld te hebben gemaakt. Het is een vaardig middel voor het veronderteld wordende aangedane onregt, en overeenkomstig met het doel der klagenden.

St. Petersburg, 20sten Maart.—Het gouvernement rust twee expeditiën uit tot kundigheid bevorderende navorschingen in verafgelegene zeeën. Elk zal uit twee schepen bestaan—een hunner is bestemd tot eene ontdekkingsreis naar de Norrd Pool. De commissarissen zyn als nog niet benoemd; doch er bestaat zulk eene begeerte in de zeemagt om er aan deel te nemen, dat meer dan 60 officieren van de keizerlyke vloot aan den Minister van Marine hebben verzocht, om in deze expeditiën te worden besteed.

De Circassische Dame.—De Gazette de France tegenspreekt de ongalante opmerkingen der andere Fransche papieren, omtrent de schoonheid dezer fraaye vreemde, welke in Europa door den Persischen ambassadeur is gebragt. Men zegt daarin, dat zy eene zeer witte kleur en een blymoedigen aart bezit. Hare schoonheid, zegt de Journal, schynt ons, volgens wat wy er van vernomen hebben, van dien aart te zyn, dat alle die volken welke de schoonheid in de volstrekte eenparigheid der gelaatstrekken en de juistheid der evenredigheden beschouwen, een prys op moeten stellen. Groote blaauwe oogen, lang zwart haar, eene tengere jeugdige gestalte, zyn voordeelen, waarmede niemand in Frankryk lelyk kan worden genoemd. Nogthans moet zy voor zeker by ons groot belang te wege brengen. Eene slavin, zonder eenige familie, zonder een land, haar leven, die gelyk op alle andere plaatsen in diepe afzondering wordt gesleten, in onze hoofdstad. Gebannen op hare kamer, ontoegankelyk voor de geheele wereld, verschynt zy niet eens aan haar vengster, zonder met een grooten sluiër gedekt te zyn; uit dezen dwang wordt zy niet verlost, dan wanneer haren meester met zyn volk uit is. Zy wandelt dan in haar vertrek, zonder iemand anders te ontmoeten dan de vrouwen van het hotel, en de twee personen welke over haar het opzigt hebben. Als zy by toeval de vrouwen ontmoet, wordt zy vrolyk van geest—speelt met hen, liefkoost hen; doch op het minste geraas verdwynt zy, en sluit zich op in haar kabinet. Eenige dames, waaronder Lady Somerset, hebben den ambassadeur verzocht de belangryke vreemde te veroorloven, ter hunner huize een avond doortebrengen, doch al hun smeeken was te vergeefsch.

Des Prins Regent's geschenk.—Men zegt dat de schoone Circassische damsel, die bestemd was tot een geschenk voor den Prins Regent, behouden en wel in Engeland is aangekomen. De prinses van Walles woond ter zelyker tyd nog in Italië, en men spreekt van eene vernietiging van het huwelyk. Doch hoe zal deze vernietiging worden volbragt—by het vonnis van welke regtbank? Als de prinses voor ongetrouwheid in het huwelyk in regtsgeding betrokken wordt, kan er, naar de wet van England, bewys tot weder betigtiging worden toegelaten; dat is, zy zou toegelaten worden by haar geding te bewyzen, dat de Prins Regent even als zy, schuldig is aan de overtreding der heiligheid van het huwelyks verbond. Het zal een treffelyk schouwspel in der daad zyn, de eerste magistraat's persoon van Engeland, die bestemd is, en misschien op geen verafzynde dag, om den troon zyner voorouderen te beklimmen, aan de balie van eene zyner eigene geregtshoven te zien staan, en zyn hand opligten over eene beschuldiging van overspel.

His Majesty's corvet Dolphin, Captain Wardenburgh, arrived on Wednesday from La Guayra and Puerto Cabello, having under her convoy the schooner Three Sisters.

Accounts from these places agree in stating, that the Independent forces, consisting of about 1200 men, sailed from Margarita on the 11th instant; their destination, however, was unknown.

General Morillo was in Caracas, and had ordered two battalions of infantry to march from thence to reinforce the Spanish garrisons in Barcelona or Cumana.

Guerero, who comands a squadron of flecheras, on board of which he is said to have about 800 men, lately captured three Patriot vessels of that description, and put every soul on board to death.—Two flecheras are at present building, one at La Guayra, and the other at Puerto Cabello, about 90 feet long, and will, it is said, carry from 100 to 120 men each.

It is reported, how far true we know not, that Sir Gregor M'Gregor had arrived at Aux Cayes in the brig Hero, and there endeavoured to recruit seamen for that vessel, for the purpose of going on a cruise, but was prevented from doing so by President Boye, who issued a decree prohibiting any person from joining him on pain of death; he was therefore obliged to abandon his design, and it is said offered the Hero for sale at the price of $ 30.000, but which sum could not be obtained for her.

We perceive in a late New York paper, that another of the crew of the brig Holkar was arrested in that city on the 5th of last month, and examined at the police office, as to the murder of the captain, mate, and passenger, which our readers will recollect took place while that vessel was on her voyage from this port to New York. He denied that he had any agency in the horrid transaction; but was committed to prison on a charge of felony.

It appears that the mutiny occured five days after the Holkar sailed from this island, in the evening. The mate, who was on deck, it being his watch, was first killed; they next called up and dispatched capt. Brown, and capt. Humphreys, the passenger, was murdered in the cabin, and the bodies thrown overboard. They then bored a hole through the Holkar for the purpose of scuttling her, but a vessel heaving in sight, they precipitately took to the boat, and abandoned her, without knowing whether she sunk.

The object of the crew does not appear to have been plunder alone, but revenge, as two of them had run away while at this island, and were probably exasperated on being arrested and forced back. Only one hundred dollars in money was found on board the Holkar.

It has been commonly supposed that the emperor of Austria, from the connexion formed between his family and Bonaparte, is more the friend of Napoleon than any other of the allied powers. This plausible hypothesis is refuted by every fact that comes under our knowledge. The argument turns right the other way, for if the Austrian emperor has found by late and dear bought experience, that even the sacrifice of his own daughter, affords him no protection from the ambition of his son-in-law, how deep, how settled, must be his abhorrence of the man. The probability is, that the name of the Austrian emperor may be enrolled amongst the most decided enemies of Bonaparte. In his late visit to the Pope, he refused to be seen by any of that family. The partizans of Napoleon do not seem to calculate on any assistance to be derived from the emperor of Austria. If Bonaparte should obtain possession of the regal diadem again, what greater security could he give to France, that he should remain in the quiet and undisturbed possession of his throne, than he has already given. And yet Francis has found that his own son-in-law was, notwithstanding this tender connexion, one of his most deadly enemies.

The duke of Dantzic (one of the newly elected Peers of France) is of a military race. His father was a common hussar; and he himself had served 15 years before he attained the rank of serjeant—but all this was in the Gothic age, which preceded the revolution. Serjeant Lefebvre (such was then our cousin's designation) quickly became a republican general. In 1795, he wrote thus to the Representatives of the people with the army of the Sambre and Meuse—"Assure the national convention, citizens representatives, that nothing can shake our courage; that our love for liberty, and our attachment to the republic is, and will aways be the same; that we once more swear eternal hatred to royalists and Anarchists—love, obedience, respect to the laws and to the national convention, which is our only rallying point." However, general Lefebvre shortly afterwards changed his mind, and preferred a consular government. He took part in the revolution of the 18th of Brumaire, in favour of Bonaparte, who to recompense his attachment, made him a Senator, a Grand Eagle, a Marshal of France, Duke of Dantzic. In 1808 he had the honour to devastate the territories of Ferdinand of Bourbon, cousin of Louis XVIII; and the year following he inflicted military execution on the brave Tyrolese for daring to defend their country against a Corsican Usurper and Invader. In his Arrete of the 1st of August, 1792, he notified to the illustrious Hofer and his adherents, "that if they did not present themselves in submission, within ten days, at his head quarters, they should be treated as rebels, their houses demolished, their families banished the country for ever, their property confiscated, and themselves carried before a military commission, and executed in twenty-four hours!" When the marshal duke signed this savage and atrocious proclamation, he was far from foreseeing that foreign armies would twice successively inundate his own country, and that he would have to fight in vain for the safety of Paris at Montmirail and Champ Aubert. The Allies did not apply to M. Lefebvre, the barbarous law which he applied to the brave Hofer. On the contrary the king on his first resteration made him a knight of St. Louis and a Peer. He forfeited the Peerage by acting the part of a rebel to the king, to whom he had so lately sworn allegiance. Accordingly he was degraded; but the king restored him first to the rank of marshal, and then to that of Peer.

The following pedantic orders were given by a schoolmaster to an ostler, on his alighting from his horse at an inn:

"Here domestic, receive this laborious quadruped, locate him in a separate apartment sufficiently ventilated; exonerate him of his caparisons; furnish him abundant nutriment; apply liberal friction to his extremities, and before I depart hence I will render satisfactory remuneration to your superior!"

TRANSLATION.

NOTIFICATION.

WHEREAS on the twenty second of June of this present year, one thousand eight hundred and nineteen, a boat was wrecked at the island of Aruba, a Dependency of this Colony, with THREE NEGROES, who very fortunately reached the shore, but were arrested and sent here by the Vice Commander of the said Island of Aruba, on suspicion of their being run-away Slaves. The undersigned, Joint Fiscal of this Island and its Dependencies, notifies by these presents, to all whom it may concern, or are interested in said negroes,

That on their being examined one of them says his name is WILLIAM ELIOT, a free Negro, a resident of New Providence, from 30 to 40 years of age, and a mariner by profession.

That another is called JAMES or HARRY, a Slave belonging to a certain Mr. Bell, of New Providence, about 40 years of age. And the third says his name is JOHN, a Slave to Mr. George Smith and his son Mr. Lybel, aged about 40 years, and likewise a resident of New Providence.

And they further declare to have left New Providence in a boat belonging to a certain Free Negro named WILLIAM, bound to Crooked Island to purchase provisions for the market of New Providence; but that a gale of wind having driven them from the shore, they continued at sea for seven days without seeing land, until their boat ran aground and was wrecked on the coast of the said Island of Aruba.

And whereas there is every reason to suppose that said Negroes are run-away Slaves, they have been taken into custody by the Fiscal of this Island, until they are claimed by their lawful owners, who shall have to produce legal proofs of property to that effect, in which case said Slaves shall be returned to them, they paying the costs and expences incurred on this occasion. For any further information application to be made at the Fiscal's Office.

Done at the Fiscalat, this 22d of July, 1819.

The Joint Fiscal aforesaid,
(Signed) H. R. HAYUNGA.
By me, DELVALLE, Govt. Int.

ORIGINAL POETRY.

The following verses, addressed to a young Lady in this Colony, have been transmitted to us from New York, with a request that we would give them publicity:

TO MISS ** ****.

I could have lov'd thee, dearly lov'd,
With all the warmth and tenderness
My heart had known, and fondly proved
In brighter hours of happiness!

But then, my peace had just been broken
By one, whose form was fair as thine,
And love's most bitter, latest, token
Was to desert the still lov'd shrine.

Yet oft, when thought recalls to mind
Thy modest worth, thy artless beauty;
Thy tender heart, thy soul refined,
Thy more than felial love and duty.

It well might grieve this worthless breast,
It was so cold to love and thee,
Wert thou not, now, more dearly bless'd
Far more than e'er thou'dst been with me!

ALFONSO.

New York, May 27, 1819.

DEXTEROUS PUNNING.

The following anecdote was sent by a young lady to her lover whose name was "NOTT," a few weeks before their marriage. The nuptial knot was fastened soon after the discerning lover decyphered its import.

Why urge, dear sir, a bashful maid
To change her single lot?
When well you know I've often said
In truth, I love you NOTT.

For all your pain, I do NOTT, care,
And trust me, on my life,
Though you had millions, I declare,
I would, NOTT, be your wife.

FROM A LATE JAMAICA PAPER.

We have already stated, that the Spanish Ketch Socoro had been captured by an Insurgent privateer, on her passage from Campeachy to Port Royal. We have since derived the following particulars of that transaction:

"The Socoro, capt. Baso, loaded with logwood for this port, sailed from Campeachy on the 8th ult. On Tuesday the 20th, at half past ten, she discovered a sail, apparently bearing down towards her. At Meridian, lat. 21, 32, long W. Meridian of Cadiz, 79, 19, she was made out to be a brig of war; at this time, the Socoro was distant from Cape Antonio about 60 miles. At 1 P. M. the brig hoisted an English ensign and pendant, and as soon as she had approached near the Ketch, fired a shot at her, lowered the British colours and hoisted the Buenos Ayrean. The Socoro struck her colours, and the brig sent her boat on board with a dozen armed ruffians, who ordered the captain, two passengers, and crew, into the boat, and took them on board to the brig. They then searched their persons most strictly, taking away every thing, even the watch from one of the passenger's pockets. The captain of this banditti, an Englishman, was remonstrated with by one of the passengers, also an Englishman for his piratical conduct, but it was unavailing, as he said he had gone to sea for the purpose of plunder, and he would do so wherever he could obtain it. He stole from the ketch three bags, containing 3,400 dollars, and threw a part of the cargo overboard; he then threatened to burn her, and put the people on shore, on some part of Cuba. In the middle of the night, he awoke the captain, passengers, and crew of the Socoro, and ordered them on board their vessel in a very peremptory manner, and it was conjectured he intended to scuttle her. On arriving on board, the second in command insisted that he should be shewn where the rest of the money was hid, or he would send the whole of them to "Davy Jones's Locker." At the same moment, an Irish sailor, much intoxicated, drew a loaded pistol from his bosom, presented it at the English passenger's head, saying he was a d——d Spanish son of a b——, and that if he did not discover where the money was hid, he would blow his brains out. In reply, he was told that there was not another dollar on board, and that the passenger was no Spaniard, but an Englishman, which made him rave the more, vowing vengeance against every one of that nation, for that they had killed his father, during the rebellion in Ireland. He did not, however, put his threats into execution. The people of the Socoro were then ordered again to repair to the pirate, and on their arrival on board the captain informed them that the ketch would be given up to take them to Jamaica, which he complied with on the following afternoon. They returned to her, but found that all their trunks had been broken open, and rifled of wearing apparel, &c. and only two half barrels, one of beef, and the other of pork, four bags of bread, 100 lbs. of rice, and a pipe of water left in the Socora. The log line, sounding line, heads, binnacle candles, anchors, and cables, and the only boat had been also carried off, and all the sails cut to pieces and the people detained twenty-five hours by the marauder.

"The pirate was a long low brig, painted black, carried sixteen 12 pounders, with a crew of about 70 men, two thirds English, and the remainder Americans, most of whom with large whiskers and mustachios; she was scarce of provisions, but had ammunition to fight for forty eight hours. One of her crew was named Charles Lewis, who had formerly belonged to La Pique frigate and the Rifleman brig of war. The captain of the brig stated, that he had named her the Defiance, that she had no commission, nor did not want any. That her crew were formerly belonging to the Creole privateer, which had been carried into Margaritta, and there condemned and sold. To revenge themselves for it, they stole the Creole's boats during the night, cut out the brig, which had been formerly the Irresistible, the property of commodore J. Daniels, who was on shore at the time. They immediately after put to sea, and sent the officers on shore. That they were all bound on oath not to leave her until they had made their fortunes, and that on any occasion, should they be likely to be captured, they would set fire to the magazine and blow her up, as they were certain were they taken; no mercy would be shewn to them. He further said, that he was determined to lay wait off La Vera Cruz, for the Bann sloop of war, to bring her to action, and make their fortunes at once.

"Annexed is a list of the principal officers of the pirate:

John Frederic Fergusson, captain, an Englishman, 5 feet, 5 inches high, about 30 years of age, swarthy complexion.

"Mr. Stone, first lieutenant, an Englishman.

"Mr. Denny, second lieutenant, an Englishman.

"Mr. Simpson, third lieutenant, a Scotchman.

"Mr. Dimsdale, Master, an American.

"Mr. Beaver, Purser, an Irishman.

"After the above disastrous circumstances, the Socora bore up for Campeachy, and arrived there on the 26th May. The passengers embarked in the brigantine Lord Rodney, and have arrived at Port-Royal.

"Off Cape-Antonio, on the 7th June, the Lord Rodney was boarded by his Catholic Majesty's corvette Maria Francisco, Capt. Don Vincente Camaro, of 20 guns, and 165 men, out 21 days from the Havanna, on a two months cruize. The pirate that plundered the Socoro, was described to the corvette, when she proceeded in the hopes of falling in with her."

POSIDIPPUS, a comic Greek poet, utters the following complaint on human life:—

1. Through which of the paths of life is it eligible to pass? In public assemblies are debates and troublesome affairs;
2. Domestic privacies are haunted with anxieties.
3. In the country is labour;
4. On the sea is terror.
5. In a foreign land, he that has money must live in fear, he that wants it must pine in distress.
6. Are you married; you are troubled with suspicions;
7. Are you single? you languish in solitude.
8. Children occasion toil, and a childless life is a life of destitution.
9. The time of youth is a time of folly; and grey hairs are loaded with infirmity.
10. This choice only, therefore, can be made, either never to receive being, or immediately to lose it.

METRODORUS, a philosopher of Athens, has shown that life has pleasures as well as pains; and with equal appearance of reason, draws a contrary conclusion:—

1. You may pass well through any of the paths of life.—In public assemblies are honours and transactions of wisdom;
2. In domestic privacy is stillness and quiet.
3. In the country are the beauties of nature;
4. On the sea is the hope of gain.
5. In a foreign land, he that is rich is honoured, he that is poor may keep his poverty secret.
6. Are you married? you have a cheerful house;
7. Are you single? you are unencumbered.
8. Children are objects of affection; to be without children, is to be without care.
9. The time of youth is the time of vigour; and grey hairs are made venerable by piety.
10. It will, therefore, never be a wise man's choice, either not to obtain existence or to lose it; *for every state of life has its felicity.*

The Circassian Lady.—The Gazette de France contradicts the ungallant observations of the other Paris papers, as to the beauty of this fair stranger who has been brought to Europe by the Persian Ambassador. It describes her as possessing a very white skin and cheerful temper. Her beauty, says the Journal, appears to us, according to the accounts we have received, of a nature to be prized among all people, who think that beauty consists in the perfect harmony of features, and the exactness of proportions. Large blue eyes, long black hair, a slender youthful figure, are advantages with which no one can be deemed ugly in France. But still she assuredly must excite a strong interest among us. A slave, without any family, without a country, her life, in our capital, as every where else, it passed in the most profound seclusion. Exiled to her chamber, inaccessible to all the world, she does not even appear at her window, without being covered with a large veil, and she is not relieved from this restraint except when her master is out with his people. She then walks about in her apartment without meeting any one save the females of the hotel, or the two persons charged to watch her. If she chance to meet the females, she becomes quite joyous with spirits—she plays with them, caresses them; but on the least noise she disappears, and shuts herself up in her cabinet. Some ladies, among them lady Somerset, solicited the ambassador to permit the interesting stranger to pass an evening at their houses, but their entreaties were all to no purpose.

The Prince Regent's present.—The beautiful Circassian damsel is said to have arrived safe and sound in England, who was destined as a present to the Prince Regent. The princess of Wales in the mean time still resides in Italy, and it is rumored that a dissolution of the bonds of wedlock will take place. But how is this dissolution to be brought about—by the sentence of what tribunal? If the princess is tried for connubial infidelity, by the law of England, testimony in recrimination may be admitted; that is, she would be allowed to prove on her trial, that the Prince Regent had been equally guilty with herself in violating the sanctity of the marriage contract. It would be a noble spectacle indeed to behold the first magistrate in England, who is destined, and perhaps at no distant day, to mount the throne of his ancestors, standing at the bar of one of his own courts of justice, and holding up his hand to an indictment for adultery.

UNITED STATES.

PERPETUAL MOTION.

Oswego, (N. Y.) May 9.—A very curious machine, apparently possessing, within itself, a power to move and to continue its motion, has been exhibited in this village for some time past. The machine consists of eight wheels, six of which appear to be of no other use than to add velocity to the eighth. The first or principal wheel gives motion to all the rest: It contains about 20 buckets; eight of these buckets which are contiguous to each other, and upon one side of the wheel, contain each a small ball; the upper one being placed a little out of the line of direction, forces that side of the wheel which contains the weights, to gravitate. At the lowest point of descent, these balls are successively discharged, one at a time, into the eighth wheel, which carries them up and deposits them again in the original wheel. One of these balls, in ascending, (owing to the increased velocity of the eighth wheel,) occupies but one fourth part of the time that is occupied by the first wheel in descending through the space intervening between two of its buckets: so that three fourths of the time the eighth wheel is without any weight in it. The accelerated motion that this machine acquires by all the weights being in the principal wheel so great a portion of the time, appears to be sufficient to counteract the re-action of the ascending ball; so that the machine in making the revolution, looses none of its original force. The construction is simple, and the whole movement is obvious at a single glance. The inventor is a Mr. Wm. Foster, of this town, an ingenious and self-taught mechanic, who, we understand, intends taking the machine to the city of Albany, during the present session of the Legislature, to exhibit for the gratification of the curious and the learned.